

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2016. gada 28. jūlijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2000/78/EK — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Direktīva 2006/54/EK — Vienlīdzīgas iespējas un vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un darba jautājumos — 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Piemērošanas joma — Jēdziens “darba, pašnodarbinātības vai profesijas iegūšana” — Kandidatūras uz amatu pieteikšana ar mērķi iegūt vienīgi formālu kandidāta statusu, lai pieprasītu kompensāciju par diskrimināciju — Tiesību ļaunprātīga izmantošana

Lieta C-423/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesarbeitsgericht* (Federālā darba lietu tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 18. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 31. jūlijā, tiesvedībā

Nils-Johannes Kratzer

pret

R+V Allgemeine Versicherung AG.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), tiesneši A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*] un S. Rodins [*S. Rodin*],

ģenerālvokāts M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza

— *N. J. Kratzer* – viņš pats,

— *R+V Allgemeine Versicherung AG* vārdā – *B. Göpfert, Rechtsanwalt*,

— Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *A. Lippstreu*, pārstāvji,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *M. Holt*, pārstāvis, kam palīdz *K. Apps, barrister*,

* Tiesvedības valoda – vācu.

— Eiropas Komisijas vārdā – *M. Kellerbauer* un *D. Martin*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV 2000, L 303, 16. lpp.), 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvas 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (OV 2006, L 204, 23. lpp.), 14. panta 1. punkta a) apakšpunktu.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Nils-Johannes Kratzer* un *R+V Allgemeine Versicherung AG* (turpmāk tekstā – “*R+V*”) saistībā ar prasītāja prasībām par kompensāciju, mantiskā kaitējuma atlīdzināšanu un prasījumu atturēties no rīcības, pamatojoties uz to, ka *R+V* viņu esot diskriminējusi vecuma un dzimuma dēļ, noraidot viņa kandidatūru uz amatu saistībā ar izsludināto vakanci.

Atbilstošie tiesību akti

Savienības tiesības

Direktīva 2000/78

- 3 Direktīvas 2000/78 1. pantā ir noteikts:

“Lai vienlīdzīgas attieksmes princips stātos spēkā dalībvalstīs, šīs direktīvas mērķis attiecībā uz nodarbinātību un profesiju ir noteikt sistēmu, lai apkarotu diskrimināciju reliģijas, uzskatu, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ.”

- 4 Šīs direktīvas 3. panta 1. punktā ir paredzēts:

Nepārsniedzot Kopienas kompetenci, šo direktīvu piemēro visām personām gan valsts, gan privātajā sektorā, tostarp valsts iestādēs, attiecībā uz:

- a) nosacījumiem darba, pašnodarbinātības un profesijas iegūšanai, to skaitā atlases kritērijiem un darbā pieņemšanas nosacījumiem, lai kāda būtu darbības nozare, un visos profesionālās hierarhijas līmeņos, ietverot paaugstināšanu amatā;

[..].”

- 5 Minētās direktīvas 17. pants ir formulēts šādi:

“Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka šīs sankcijas piemēro. Sankcijām, kas ietver kompensācijas maksājumu upurim, jābūt efektīvām, proporcionālām un preventīvām. [..]”

Direktīva 2006/54

- 6 Direktīvas 2006/54 1. pantā ir noteikts:

“Šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos.

Tālab tajā ietverti noteikumi, lai īstenotu vienlīdzības principu attiecībā uz:

- a) piekļuvi darba iespējām, tostarp paaugstināšanai amatā, un profesionālajai sagatavošanai;

[..].”

- 7 Saskaņā ar šīs direktīvas 14. panta 1. punktu:

“Ir aizliegta tieša vai netieša diskriminācija dzimuma dēļ valsts vai privātajā sektorā, tostarp valsts iestādēs, attiecībā uz:

- a) nosacījumiem darba, pašnodarbinātības un profesijas iegūšanas iespējām, to skaitā atlases kritērijiem un darbā pieņemšanas nosacījumiem, lai kāda būtu darbības nozare, un visos profesionālās hierarhijas līmeņos, ietverot paaugstināšanu amatā;

[..].”

- 8 Minētās direktīvas 18. pants ir formulēts šādi:

“Dalībvalstis ievieš savā tiesiskajā sistēmā šādus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu reālu un efektīvu kompensāciju vai atlīdzību, kuru dalībvalstis noteikušas par zaudējumiem un kaitējumu, kas radīti personai, kura cietusi tādas diskriminācijas dzimuma dēļ un lai tie būtu preventīvi un samērīgi ar radīto kaitējumu. [..]”

- 9 Šīs pašas direktīvas 25. pantā ir paredzēts:

“Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto sankciju piemērošanu. Sankcijām, kas var iekļaut kompensācijas maksājumu upurim, jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām. [..]”

Vācijas tiesību normas

- 10 2006. gada 14. augusta *Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz* (Vispārējais likums par vienlīdzīgu attieksmi, *BGBI.* 2006 I, 1897. lpp.; turpmāk tekstā – “AGG”), redakcijā, kas ir piemērojama pamatlīnētā, 1. pantā ir noteikts:

“Šī likuma mērķis ir novērst vai atcelt jebkādu diskrimināciju, kas balstīta uz rasi vai etnisko piederību, dzimumu, reliģiju vai uzskatiem, invaliditāti, vecumu vai seksuālo orientāciju.”

11 AGG 2. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Saskaņā ar šo likumu diskriminācija kāda šī likuma 1. pantā minētā iemesla dēļ ir nelikumīga attiecībā uz:

1. nosacījumiem darba, pašnodarbinātības un profesijas iegūšanai, to skaitā atlases kritērijiem un darbā pieņemšanas nosacījumiem, lai kāda arī nebūtu darbības nozare, un visos profesionālās hierarhijas līmeņos, tostarp profesionālo izaugsmi,

[..].”

12 AGG 6. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Šajā likumā par darbiniekiem uzskata:

1. darba ņēmējas un darba ņēmējus;

[..]

Par darbiniekiem šī likuma izpratnē uzskata arī personas, kas pretendē uz darbu, kā arī tās, kuru darba attiecības ir izbeigtas.”

13 Saskaņā ar AGG 7. panta 1. punktu:

“Darbinieki nedrīkst tikt diskriminēti kāda 1. pantā minētā iemesla dēļ; tas pats ir jāievēro arī gadījumā, kad persona, kura izdara attiecīgo diskrimināciju, tikai nojauš par kāda 1. pantā minētā iemesla pastāvēšanu saistībā ar diskrimināciju.”

14 AGG 15. panta 1. un 2. punkts ir izteikts šādi:

“1. Diskriminācijas aizlieguma pārkāpuma gadījumā darba devēja pienākums ir atlīdzināt tā rezultātā nodarīto kaitējumu. Tas nav jādara, ja darba devējs nav atbildīgs par šādu pārkāpumu.

2. Nemantiska kaitējuma gadījumā darbinieks var prasīt atbilstošu finansiālu kompensāciju. Kompensācija par atteikumu pieņemt darbā nedrīkst pārsniegt trīs mēnešu algu, ja darbinieks nebūtu pieņemts darbā arī tādā atlasē, kurā nebūtu pieļauta diskriminācija.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

15 2009. gada martā *R+V* publicēja paziņojumu par vakanci uz stažiera vietu, kas bija paredzēta tiem, kuriem ir diplomu ekonomikas zinātnē, matemātiskajā ekonomikā, ekonomikas informātikā, kā arī tiesību zinātnes specialitātē.

16 Šajā paziņojumā par vakanci izvirzītie kritēriji bija ļoti labs augstākās izglītības diploms vienā no attiecīgajām specialitātēm, kas ir iegūts ne agrāk kā pirms gada vai tiks iegūts tuvāko mēnešu laikā, un kvalificēta uz profesiju orientēta prakses pieredze, kas iegūta, piemēram, mācoties, izejot praksi vai strādājot paralēli studijām. Attiecībā uz darba pieteikumiem tiesību zinātnes nozarē kā papildu prasība tika izvirzīta abu valsts eksāmenu veiksmīga nokārtošana un zināšanas “darba tiesību jomā” vai medicīnā.

17 *N. J. Kratzer* pieteica savu kandidatūru uz stažiera vakanci tiesību zinātnes specialitātē, uzsverot, ka ne tikai viņš atbilda visiem paziņojumā par vakanci minētajiem kritērijiem, bet ka viņam kā advokātam un apdrošināšanas sabiedrības bijušajam darbiniekam bija vadītāja pieredze un viņš bija spējīgs uzņemties

atbildību un strādāt patstāvīgi. Prasītājs arī norādīja, ka viņš bija ieguvis izglītību, lai kļūtu par advokātu darba tiesību jomā, un ka viņa tēva nāves dēļ viņš esot nodarbojies ar apjomīga skaita lietām medicīnas tiesību jomā un līdz ar to viņam šajā jomā esot liela pieredze.

- 18 2009. gada 19. aprīlī R+V noraidīja *N. J. Kratzer* kandidatūru, norādot, ka tā pašreiz viņam nevarot piedāvāt darba iespējas.
- 19 2009. gada 11. jūnijā *N. J. Kratzer* iesniedza R+V rakstveida sūdzību, kurā viņš pieprasīja kompensāciju EUR 14 000 apmērā par diskrimināciju vecuma dēļ.
- 20 R+V 2009. gada jūlija sākumā uzaicināja *N. J. Kratzer* uz darba interviju ar personāldaļas vadītāju, norādot, ka prasītāja kandidatūras noraidījums esot izstrādāts automātiski un ka tas neesot atbildis tās nodomam.
- 21 *N. J. Kratzer* noraidīja šo uzaicinājumu un piedāvāja pārrunāt viņa nākotni R+V pēc tam, kad tiks apmierināts viņa pieteikums par kompensāciju.
- 22 Prasītājs cēla prasību *Arbeitsgericht Wiesbaden* (Visbādenes Darba lietu tiesa) par kompensāciju EUR 14 000 apmērā diskriminācijas vecuma dēļ. Pēc tam uzzinājis, ka R+V četras stažieru vietas ir piešķirusi tikai sievietēm, lai gan vairāk nekā 60 kandidatūru, kas bija izvirzītas uz šīm vakancēm, gadījumā sadalījums starp vīriešu un sieviešu dzimumiem bija gandrīz vienāds, *N. J. Kratzer* pieprasīja papildu kompensāciju EUR 3500 apmērā par diskrimināciju dzimuma dēļ.
- 23 Pēc tam, kad *Arbeitsgericht Wiesbaden* (Visbādenes Darba lietu tiesa) viņa prasību noraidīja, *N. J. Kratzer* par šo noraidošo nolēmumu iesniedza apelācijas sūdzību *Hessisches Landesarbeitsgericht* (Hesenes federālās zemes Darba lietu tiesa, Vācija), kura savukārt noraidīja *N. J. Kratzer* prasību.
- 24 *N. J. Kratzer* līdz ar to "Revision" kārtībā iesniedza kasācijas sūdzību iesniedzējtiesā.
- 25 Šādos apstākļos *Bundesarbeitsgericht* (Federālā darba lietu tiesa, Vācija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Direktīvas 2000/78 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts un Direktīvas 2006/54 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka arī tāda persona meklē "darba vai pašnodarbinātības iegūšanas iespējas", no kuras darba pieteikuma izriet, ka tās mērķis ir nevis pieņemšana darbā un nodarbināšana, bet gan tikai pretendenta statusa iegūšana, lai varētu izmantot tiesības uz kompensāciju?

2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši:

vai situācija, kad pretendenta statuss ir ticis iegūts nevis saistībā ar pieņemšanu darbā un nodarbināšanu, bet gan ar mērķi izmantot tiesības uz kompensāciju, saskaņā ar Savienības tiesībām var tikt vērtēta kā tiesību ļaunprātīga izmantošana?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 26 Ar saviem jautājumiem, kuri jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2000/78 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts un Direktīvas 2006/54 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka situācija, kurā persona, kura, pieteicot savu kandidatūru uz amatu, vēlas nevis iegūt šo darbu, bet gan tikai saņemt formālu kandidāta statusu ar vienīgo mērķi pieprasīt kompensāciju, ietilpst jēdzienā "darba vai profesijas iegūšana" šo tiesību normu izpratnē, un vai saskaņā ar Savienības tiesībām šāda situācija var tikt kvalificēta kā tiesību ļaunprātīga izmantošana.

- 27 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru LESD 267. pantā noteiktās prejudiciālās procedūras ietvaros, kuras pamatā ir funkciju sadale starp valsts tiesām un Tiesu, tikai valsts tiesas kompetencē ir konstatēt un novērtēt pamatlietas faktus (skat. it īpaši spriedumu, 2012. gada 25. oktobris, *Rintisch*, C-553/11, EU:C:2012:671, 15. punkts). Šajā ziņā Tiesa ir pilnvarota lemt vienīgi par Savienības tiesību interpretāciju vai spēkā esamību, ņemot vērā iesniedzējtiesas izklāstīto faktisko un tiesisko situāciju, lai varētu sniegt šai tiesai informāciju, kas ir noderīga tajā izskatāmās lietas izlemšanai (skat. it īpaši spriedumu, 2006. gada 9. novembris, *Chateignier*, C-346/05, EU:C:2006:711, 22. punkts).
- 28 Līdz ar to uz *Bundesarbeitsgericht* (Federālā darba lietu tiesa) uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, pamatojoties uz faktiem, ko šī tiesa norādījusi savā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu.
- 29 Šajā ziņā no šī lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka strīdu pamatlietā raksturo apstākļi, ka *N. J. Kratzer* pieteica savu kandidatūru uz stažiera vietu *R+V*, nevis lai iegūtu šo darbu, bet gan vienīgi formālu kandidāta statusu, ar vienīgo mērķi pieprasīt kompensāciju, pamatojoties uz Direktīvām 2000/78 un 2006/54.
- 30 Tāda faktiskā situācija, kurai ir tādas pazīmes kā minētajā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu aprakstītās, principā neietilpst Direktīvu 2000/78 un 2006/54 piemērošanas jomā.
- 31 Faktiski ir jānorāda, ka no šo direktīvu nosaukumu paša formulējuma izriet, ka tās attiecas uz nodarbinātības un profesijas jautājumiem.
- 32 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru gan no Direktīvas 2000/78 nosaukuma un preambulas, gan arī no tās satura un mērķa izriet, ka ar to ir paredzēts izveidot vispārēju sistēmu, lai ikvienai personai garantētu vienlīdzīgu attieksmi “nodarbinātības un profesijas jomā”, tai nodrošināt efektīvu aizsardzību pret diskrimināciju, kuras pamatā ir kāds no tās 1. pantā paredzētajiem iemesliem, tostarp vecums (it īpaši skat. spriedumus, 2007. gada 16. oktobris, *Palacios de la Villa*, C-411/05, EU:C:2007:604, 42. punkts; 2011. gada 13. septembris, *Prigge u.c.*, C-447/09, EU:C:2011:573, 39. punkts, kā arī 2014. gada 13. novembris, *Vital Pérez*, C-416/13, EU:C:2014:2371, 28. punkts).
- 33 Attiecībā uz Direktīvu 2006/54 tās mērķis saskaņā ar tās 1. panta pirmo daļu ir nodrošināt tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos.
- 34 It īpaši no Direktīvas 2000/78 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta, kā arī no Direktīvas 2006/54 1. panta otrās daļas a) punkta un 14. panta 1. punkta a) apakšpunkta izriet, ka šīs direktīvas ir piemērojamas personai, kas cenšas kļūt par nodarbinātu personu, ieskaitot saistībā ar atlases kritērijiem un darbā pieņemšanas nosacījumiem, kuri attiecas uz šo amatu (skat. spriedumu, 2012. gada 19. aprīlis, *Meister*, C-415/10, EU:C:2012:217, 33. punkts).
- 35 Persona, kas piesaka savu kandidatūru uz amatu tādos apstākļos kā šī sprieduma 29. punkta aplūkotajos, acīmredzami nevēlas iegūt darbu, kuram tā ir formāli pieteikusies. Līdz ar to tā nevar atsaukties uz Direktīvās 2000/78 un 2006/54 nodrošināto aizsardzību. Pretēja interpretācija būtu pretrunā šo direktīvu mērķim ikvienai personai nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi “nodarbinātības un profesijas jomā”, tai piedāvājot efektīvu aizsardzību pret noteiktām diskriminācijām, it īpaši attiecībā uz “darba iegūšanu”.
- 36 Turklāt šādu personu minētajos apstākļos nevar uzskatīt par “upuri” Direktīvas 2000/78 17. panta un Direktīvas 2006/54 25. panta izpratnē vai par “personu, kura cietusi” “zaudējumus” vai “kaitējumu” Direktīvas 2006/54 18. panta izpratnē.

- 37 Turklāt saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru indivīdi nevar krāpšanas nolūkā vai ļaunprātīgi pamatoties uz Eiropas Savienības tiesību normām (skat. spriedumu, 2014. gada 13. marts, *SICES* u.c., C-155/13, EU:C:2014:145, 29. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 38 Lai varētu konstatēt ļaunprātīgu rīcību, ir jābūt izpildītiem abiem – gan objektīvajam, gan subjektīvajam elementam (skat. spriedumu, 2014. gada 13. marts, *SICES* u.c., C-155/13, EU:C:2014:145, 31. punkts).
- 39 Pirmkārt, attiecībā uz objektīvo elementu, lai varētu izdarīt šo konstatējumu, no visu objektīvo apstākļu kopuma ir jāizriet, ka, lai gan Savienības tiesiskajā regulējumā paredzētie nosacījumi formāli ir ievēroti, šā tiesiskā regulējuma mērķis tomēr nav sasniegts (skat. spriedumus, 2000. gada 14. decembris, *Emsland-Stärke*, C-110/99, EU:C:2000:695, 52. punkts, kā arī 2014. gada 13. marts, *SICES* u.c., C-155/13, EU:C:2014:145, 32. punkts).
- 40 Otrkārt, lai izdarītu šādu konstatējumu, ir nepieciešams subjektīvais elements, proti, no objektīvo elementu kopuma ir jāizriet, ka attiecīgo darbību galvenais mērķis ir nepamatotas priekšrocības iegūšana. Ļaunprātīgas rīcības aizliegumam nav nozīmes, ja attiecīgajām darbībām var būt cits izskaidrojums nekā tikai priekšrocības iegūšana (skat. spriedumus, 2006. gada 21. februāris, *Halifax* u.c., C-255/02, EU:C:2006:121, 75. punkts; 2010. gada 22. decembris, *Weald Leasing*, C-103/09, EU:C:2010:804, 30. punkts, kā arī 2014. gada 13. marts, *SICES* u.c., C-155/13, EU:C:2014:145, 33. punkts).
- 41 Lai pierādītu šī otrā elementa, kas attiecas uz darītāju nolūku, esamību, var tikt ņemts vērā arī attiecīgo darbību pilnībā mākslīgais raksturs (šajā ziņā skat. spriedumus, 2000. gada 14. decembris, *Emsland-Stärke*, C-110/99, EU:C:2000:695, 53. un 58. punkts; 2006. gada 21. februāris, *Halifax* u.c., C-255/02, EU:C:2006:121, 81. punkts; 2008. gada 21. februāris, *Part Service*, C-425/06, EU:C:2008:108, 62. punkts, kā arī 2014. gada 13. marts, *SICES* u.c., C-155/13, EU:C:2014:145, 33. punkts).
- 42 Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai atbilstoši valsts tiesību noteikumiem par pierādījumiem – ciktāl ar to netiek ietekmēta Savienības tiesību efektivitāte – pamatlietā ir izpildīti faktiskie šādas ļaunprātīgas darbības priekšnosacījumi (skat. spriedumus, 2000. gada 14. decembris, *Emsland-Stärke*, C-110/99, EU:C:2000:695, 54. punkts; 2005. gada 21. jūlijs, *Eichsfelder Schlachtbetrieb*, C-515/03, EU:C:2005:491, 40. punkts; 2006. gada 21. februāris, *Halifax* u.c., C-255/03, EU:C:2006:491, 76. punkts, kā arī 2014. gada 13. marts, *SICES* u.c., C-155/13, EU:C:2014:145, 34. punkts).
- 43 Šajā ziņā objektīvu iemeslu dēļ, pirmkārt, izriet, ka, lai gan ir ievēroti Direktīvās 2000/78 un 2006/54 paredzētie formālie nosacījumi, to mērķis nav sasniegts un, otrkārt, ka *N. J. Kratzer* ir mākslīgi izvirzījis savu kandidatūru uz amatu ar galveno mērķi nevis faktiski iegūt šo darbu, bet lai izmantotu šajās direktīvās paredzēto aizsardzību nolūkā saņemt nepamatotu priekšrocību, kas jāpārbauda iesniedzējtiesai, līdz ar to ir jāsecina, ka *N. J. Kratzer* uz minēto aizsardzību atsaucas ļaunprātīgi.
- 44 Šādos apstākļos uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Direktīvas 2000/78 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts un Direktīvas 2006/54 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka situācija, kurā persona, kura, pieteicot savu kandidatūru uz amatu, vēlas nevis iegūt šo darbu, bet gan tikai saņemt formālu kandidāta statusu ar vienīgo mērķi pieprasīt kompensāciju, neietilpst jēdzienā “darba vai profesijas iegūšana” šo tiesību normu izpratnē un var tikt kvalificēta kā tiesību ļaunprātīga izmantošana, ja pastāv visi Savienības tiesībās paredzētie elementi.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 45 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvas 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos, 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka situācija, kurā persona, kura, pieteicot savu kandidatūru uz amatu, vēlas nevis iegūt šo darbu, bet gan tikai saņemt formālu kandidāta statusu ar vienīgo mērķi pieprasīt kompensāciju, neietilpst jēdzienā “darba vai profesijas iegūšana” šo tiesību normu izpratnē, un var tikt kvalificēta kā tiesību ļaunprātīga izmantošana, ja pastāv visi Savienības tiesībās paredzētie elementi.

[Paraksti]